

ważnia delegata, aby na posiedzeniu Zarządu Gl. zdał relację z nastroju ogółu kolegów Filji, jakie zapanały po zaliczeniu Stanisławowa do IV kl. i aby Zarząd Gl. wziął w obronę Filję przy najbliższych pertraktacjach cennikowych, starając się przyłączyć Stanisławów do kl. V. ze względów ekonomicznych. — Na tem kol. przew. zamknął Zgrom. o godz. 9-tej wiecz., dziękując kolegom za tak liczny udział.

STRAJK W ESTONJI

Walka naszych kolegów estońskich trwa z niezmienną energią, wskutek czego niektórzy z dezertorów powracają w szeregi strajkujących. Organizacja drukarzy estońskich wydała w dniu 10 maja odezwę do pozostałej, co prawda, nieliczne już garstki łamistrejów, wzywając ich do powrotu w szeregi zorganizowanych drukarzy z terminem zgłaszania się do 15 maja. Po tym terminie nie będzie się udzielać żadnego pardonu, aż do zakończenia walki strejkowej. Uczyniono to dlatego, ponieważ niektórzy łamistrejcy są pewni, iż każdej chwili zostaną przyjęci zpowrotem w szeregi zorganizowanych. Ponieważ są to spekulanci, którzy obecnie pracują a z chwilą spodziewanego zakończenia strejku opuściliby obecne kondycje, by tylko darowano im ich zdradę — dlatego oznaczono termin 5 dniowy, po którym łamistrejcy muszą raz na zawsze zostać napiętnowani i odsunięci od organizacji.

Przedsiębiorcy zachowują się ciągle jeszcze hardo i buńczucznie mimo, iż pracują z wielkimi stratami. Wedle otrzymanych zupełnie pewnych wiadomości, przyboczny organ szefa rządu „Postimees“ kosztuje w produkcji obecnej po 7 sentów egzemplarz, podczas gdy cena sprzedaży wynosi tylko 5 sentów. Z tych powodów estońska Centrala Związków Zawodowych ogłosiła zupełny bojkot burżuazyjnej prasy, co na nakładzie też się odbija.

Wedle pogłosek Związek właścicieli zawarł pakt gwarancyjny z swoimi członkami, zobowiązując ich do wytrzymania w strejku przez dwa miesiące, które kończą się w dniu 21 maja. Ponieważ nadchodzące Zielone Świąta pociągają za sobą 2 dniową zapłatę — przeto organizacja pracowników spodziewa się, iż dopiero z początkiem czerwca przejść może do zakończenia strejku. Do tego czasu koledzy estońscy wytrzymać również muszą. Przed tym czasem należy spodziewać się kapitulacji poszczególnych właścicieli drukarni prowincjonalnych.

Strajkujący posiadają w dalszym ciągu niczem niezłamaną zdolność do walki, głównie dzięki międzynarodowej solidarności drukarzy, którzy przychodzą strajkującym z pomocą tak moralną jak materialną. Początkowa gorączka strajkujących ustąpiła zupełnie z chwilą, gdy przekonali się, iż organizacja rodzinom strajkujących kolegów, którzy znaleźli się w specjalnie ciężkich warunkach życiowych — wypłaca dodatkową zapomogę.

Poza trzema wyjątkami, które są zresztą przez kolegów estońskich zrozumiałe — wpływają składki Związków drukarskich bardzo regularnie, co dodaje niebawem otuchy strajkującym. Jeżeli w dalszym ciągu pomoc międzynarodowa spieszyc będzie w tem tempie, jak dotychczas — koledzy estońscy uczynią wszystko, by zabezpieczyć sobie w tej tak ostrej i zaciętej walce zupełne zwycięstwo.

Dla informacji dodajemy, iż z dniem 23 maja mija 9 tydzień walki naszych kolegów estońskich. Przez 7 tygodni Związki drukarskie, należące do Międzynarodowego Sekretariatu drukarskiego spieszą kolegom estońskim z pomocą finansową.

Wierzymy, iż ta międzynarodowa solidarność drukarzy będzie powodem zupełnego zwycięstwa kolegów estońskich.

WYCIECZKA DUKARZY DO ROSJI

Jak wiadomo, w listopadzie i grudniu ub. r. obchodził proletariąt rosyjski 10-lecie powstania pierwszej w świecie socjalistycznej republiki robotniczej. Na uroczystość tę zaproszono proletariąt całego świata, by mógł nacożnie przekonać się o rządach socjalistycznych. Zaproszone zostały również organizacje drukarskie całego świata; z zaproszeń skorzystały organizacje drukarskie: francuska, niemiecka, belgijska, cze-

chosłowacka, chińska, angielska, irlandzka, norweska, szwedzka, duńska, estońska i jugosłowiańska, wysyłając swoich delegatów na konferencję drukarską do Moskwy, która naznaczona została na dzień 14 listopada ub. r.

W organie Związku drukarzy francuskich w „Le travailleur du livre et du papier“ w numerach 69—70 (listopad — styczeń) znajdujemy wiele artykułów, traktujących o przygotowaniach do tej wycieczki, jak również o wrażeniach z pobytu w Rosji sowieckiej.

Imieniem Związku drukarzy francuskich wzięli udział w konferencji moskiewskiej następujący koledzy: Schumacher, sekret. Związku, desygnowany przez Zarząd Związku, Bulteau, fotograf, desygnowany przez sekcję fotografów; Debret, drukarz, desygnowany z filji w Nevers; Dubois, drukarz, Gachet litograf, desygnowany przez sekcję litografów; Klein, drukarz, desygnowany przez filję Związku z Nancy, Colomer, korektor, desygnowany z sekcji dziennikarzy paryskich; Olivier, drukarz, desygnowany przez filję Związku w Nancy.

Oprócz wspomnianych oficjalnych delegatów francuskich, w wycieczkę wzięło udział ponad 100 członków Związku drukarzy francuskich, którzy wspólnie z delegacjami drukarzy, wyżej podanych państw, zwiedzili Rosję sow. i Ukrainę.

W Moskwie delegacja francuska została fotografowana w siedzibie Związku poligraficznego na czele z kol. Borszczewskim, prezydentem rosyjskiego Związku poligraficznego.

W dniu 14 listopada odbyła się konferencja Związków drukarskich, w której prócz delegatów Związku poligraficznego brało udział 25 delegatów, reprezentujących 12 państwowych Związków drukarskich.

Sprawozdanie z czynności Związku poligraficznego w Rosji, złożył kol. Ojbożow, sekretarz Związku. Następnie dłuższe przemówienie wygłosił kol. Borszczewski, który podał historię rozwoju Związku poligraficznego, od rewolucji październikowej począwszy.

W końcu krótkie ekspozycje składali delegaci: francuscy, belgijscy, niemieccy, estońscy, irlandzcy, angielscy, czechosłowaccy i chińscy, którzy przedstawiali sytuację na rynku pracy drukarskiej w państwach przez siebie reprezentowanych.

Na zakończenie konferencji odśpiewano „Międzynarodówkę“.

Następnie delegacje drukarskie zwiedzały Moskwę. Zwiedzono wspaniałe gmachy robotnicze „Proletarka“, plac sportowy drukarzy, podczas ćwiczeń ich żon, siostr, córek, oraz robotnic drukarskich. W zabudowaniach Związku poligraficznego zwiedzono sale wykładowe, czytelnie pism i książek, kluby dyskusyjne i sale rozrywkowe. W Związku istnieje 50 klubów, a biblioteka Związku liczy 252.790 dzieł.

W Kijowie zwiedziły delegacje gmach Związku poligraficznego oraz park zabawowy dla dzieci pracowników drukarskich.

W związku z powrotem delegatów francuskich odbyło się w dniu 31 stycznia b. r. walne zgromadzenie członków Związku, na którym składali obszernie sprawozdanie z pobytu w Rosji kol.: Schumacher, Colomer i Gachet.

ZMARLI

Włodzimierz Syroitiuk, składacz, członek Stow. „Ognisko“ i Zw. Zaw. Drukarzy i Pokrewnych Zaw. w Polsce (Okręg lwowski) zmarł dnia 12 maja b. r. w 45 roku życia na gruźlicę płuc.

Inż. Edmund Libański. W dniu 10 maja b. r. zmarł w Brześciu nad Bugiem inż. Edmund Libański, najpopularniejszy prelegent lwowski, który od dziesięciu lat głosił słowo żywe w różnych organizacjach robotniczych, do których przychodził z ramienia Uniwersytetu Ludowego im A. Mickiewicza we Lwowie.

W Zmarłym straciła klasa pracująca jednego z największych swoich miłośników. Zmarły z prawdziwą radością spieszył w szeregi robotnicze, by w nich głosić czystą prawdziwą wiedzę. Nigdy nie zrażał się ilością słuchaczy. Wystarczyło kilku, a już mówił tak, jak gdyby miał ich setki przed sobą. Język i wymowa Libańskiego były dla każdego zrozumiałe. Wykłady Jego — to uczta duchowa dla słuchaczy. Nie dobierał słów niezrozumiałych, a jednak przemawiał zawsze najczystszym językiem, najpięk-

niejszą mową. Gdy mimowoli musiał użyć z potrzeby jakiegoś obcego słowa — natychmiast tłumaczył jego znaczenie w mowie rodzinnej. Nie ograniczał się Zmarły do głoszenia słowa żywego. Setki artykułów ogłaszał w różnych pismach i dziennikach tak miejscowych, jak i prowincjonalnych. Pragnął bowiem, by czysta, niesfałszowana wiedza, oparta na wynikach najnowszych badań docierała wszędzie, tak słowem żywym jak i drukowanym. Najchętniej pracował nad uświadomieniem klasy pracującej, pragnął przecie, by klasę tę przenikło światło wiedzy, prawdy i sprawiedliwości. Nauką swoją rozpaliał miłość społeczną bliźniego, pragnął nauką swoją klasę pracującą podnieść i uszczęśliwić, pragnął uświadomić klasą pracującą świat cały zadziwił.

Dlatego pamięć o s. p. inż. Edmundzie Libańskim w klasie pracującej Lwowa nigdy nie zginie!

Cześć Ich pamięci!

RÓŻNE

60-lecie organizacji drukarzy górno-austriackich. W dniach 21 i 22 kwietnia b. r. obchodziła organizacja drukarzy górno-austriackich z siedzibą w Lincu, swój 60-letni jubileusz powstania.

80-lecie organizacji drukarzy styryjskich. W dniach 26—28 maja b. r. obchodzi organizacja drukarzy styryjskich z siedzibą w Grazu swój 80-letni jubileusz powstania.

Bratnim organizacjom, z którymi łączyły nas stosunki przez centralę wiedeńską, ślemy najserdeczniejsze życzenia dalszego rozwoju. Niech żyje międzynarodowa solidarność drukarzy.

60-lecie organizacji drukarzy w Bielsku. Okręg Bielski Zw. Zaw. Drukarzy i Pokrewnych Zaw. w Polsce obchodzić będzie w tym roku swój 60-letni jubileusz powstania organizacji. Organizacja Bielska należała do centrali wiedeńskiej. O terminie jubileuszu jeszcze doniesiemy.

60-lecie organizacji drukarzy w Bratisławie. W dniach od 5 do 7 czerwca obchodzić będą koledzy w Bratisławie (Czechosłowacja) 60-letni jubileusz powstania organizacji. — Życzyni najlepszy rozwój.

Wspomnienie pośmiertne o s. p. kol. Zygmuncie Zgodzińskim zamieścił bratni nasz organ „Veleslavin“ w nr. 16, podając najważniejsze daty z życia Zmarłego.

Otwarcie międzynarodowej wystawy prasowej „Pressa“ w Kolonii nastąpiło w dniu 12 maja. W otwarciu wystawy wzięli udział dyplomaci różnych krajów.

ZAWIADOMIENIE

W sprawach Domu Zdrowia Drukarzy w Miłkowie należy się zgłaszać we wtorki i piątki od godz. 6—8 wieczorem w biurze Stow. u kol. Benrada Gabrijela.

Zawiadamia się również kolegów, że w miesiącu czerwcu i lipcu wszystkie miejsca są już zajęte; w miesiącu sierpniu jest jeszcze wolnych parę miejsc pojedynczych na wspólnym pokoju.

POKWITOWANIA

Na Fundusz sierót po drukarzach lwowskich złożyli: kol. Buczkowski zł. 10.—, Rycklewski 5.—, W. P. Zaborski 60.—, kol. Gąsłowski 35 20, dochód z koncertu Chóru 50.—, kol. z druk. „Słowa Polskiego“ 14 50.

Na „Dom Zdrowia“ złożyli: kol. z druk. Gojawczyńskiego 10.— zł, „Jedność“ 95.— zł.

PODZIĘKOWANIA

Za okazanie mi prawdziwego współczucia z powodu śmierci mego męża Trompetura Stanisława — składam najserdeczniejsze podziękowanie Prezesowi „Ogniska“ A. Kusiowski, Chórowi Drukarzy, dyr. Zakładu Nar. im. Ossolińskich i tym wszystkim Kolegom, którzy mu oddali ostatnią przysługę.

Cześć solidarności koleżeńskiej drukarzy. Trompeturowa z dziećmi.

WYDAJE STOWARZYSZ. DUKARZY „OGNISKO“ ZA REDAKCJĘ ODPOWIADA: ANDRZEJ KUSYK Z DUKARNI L. S. T. W., UL LEONA SAPIEHY 77